

א. The newly appointed judges holding court in an **olive** orchard rebuked a group of spies.

- Moshe begins his final speeches by rebuking the people indirectly for their past sins. He reviews the appointment of judges, the sin of the spies, and Bnei Yisrael's refusal to enter the land, setting the stage for the spiritual message of the book.

ב. They were foreign agents from four different countries that were hiding in a **house**.

- Moshe continues recounting Bnei Yisrael's journey and how Hashem commanded them to avoid war with Edom, Moav, and Amon—nations with whom they had familial ties. However, they were told to engage Sichon, king of the Emori, whose refusal to allow passage led to Bnei Yisrael's military victory and acquisition of his territory.

ג. Their ringleader was a giant who was taller than 100 **camels** stacked up one upon the other.

- Moshe recounts how Bnei Yisrael defeated Og, the giant king of Bashan, and conquered his land. The territory east of the Jordan is then divided among Reuven, Gad, and half of Menashe, and Moshe expresses his desire to enter Eretz Yisrael, but Hashem tells him he may only view it from afar.

ואתחנן	
Camel	ג
Door	ד
Hay	ה
Sword	י
Gun	ז

Zichru Parsha: V'eschanon (3-7)

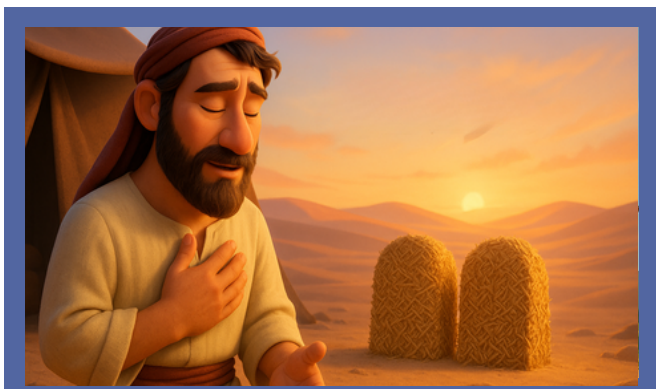
ג. A **camel** carried a box of 515 siddurim for his owner to pray with spies.

- Moshe recounts the victories over Sichon and Og and how the land east of the Yarden was given to Reuven, Gad, and half of Menashe. He describes how he pleaded to enter Eretz Yisrael but was told to appoint Yehoshua to lead the nation instead.

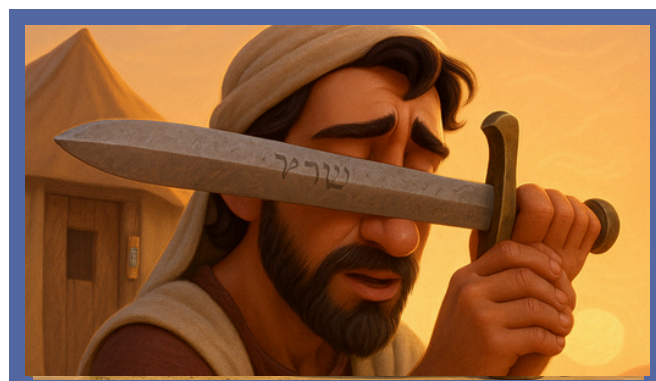
ד. Then his owner found a **door** inscribed with the words "מי גוי גדול" and a question mark

- Moshe exhorts Bnei Yisrael to keep Hashem's mitzvos and avoid idolatry, warning of exile if they turn away. pose a powerful rhetorical question to Bnei Yisrael:
- "For which is a great nation that has a God so close to it, as Hashem our God is whenever we call upon Him?"

ה. When he opened the door, he saw two piles of **hay** shaped like tablets.

- Moshe reviews the giving of the Torah at Har Sinai and repeats the Aseres HaDibros (Ten Commandments). He recalls the people's awe and commitment at that moment and urges them to maintain that reverence.

ו. He covered his eyes with a **sword** and recited Shema Yisrael.

- Moshe commands love and loyalty to Hashem, introducing the Shema and V'ahavta passages. He warns against forgetting Hashem when prosperous and instructs passing down the story of the Exodus and mitzvos to the next generation.

ז. He resolved to never marry off his daughters to men who had **gun** racks in their truck

- Moshe commands the people to completely destroy the seven Canaanite nations and their idols, making no covenants or marriages with them. He assures them that Hashem will grant victory and blessing if they remain faithful.

Zichru Parsha: Eikev (8-11)

ז. Children put down **breadcrumbs** along their path to remember their incredible journey.

- Moshe reminds Bnei Yisrael that their forty years in the desert were to humble and test them, and that Hashem sustained them with manna to teach reliance on Him. He warns them not to forget Hashem when they enter the Land and prosper, thinking their own strength brought success.

ח. When they came upon a calft hat was standing on a broken **teapot**.

- Moshe tells the people they are not inheriting the Land because of their righteousness, but because of the nations' wickedness and Hashem's promise to the forefathers. He recalls their repeated rebellions, especially the sin of the Golden Calf, and his prayers for their forgiveness.

י. A **minyan** of Yidden chased it way carrying two new tablets.

- Moshe recounts receiving the second set of Luchot and placing them in the Aron. He urges the people to fear, love, and serve Hashem wholeheartedly, reminding them of His greatness and kindness.

יא. And handed out “Good Listener” **stars** to all the children who listened well.

- Moshe emphasizes the blessings that come from listening to Hashem's commandments and the curses from turning away. He instructs them to place these words on their hearts, teach them to their children, and keep them visible in daily life, promising that obedience will secure the Land.

Zichru Parsha: Re'ey (12-17)

י"ב. A **12 brothers** stood around the model of the Beis Hamikdash they made as a gift.

- The Torah commands the people to destroy all idolatrous altars and shrines in the land, wiping out every trace of avodah zarah. In contrast, they are told to bring all korbanos only to the single place that Hashem will choose — the Beis Hamikdash. Eating meat is permitted, but blood is strictly forbidden.

י"ג. To give to a Bar Mitzvah boy who demonstrated how to execute a **מסית** and **נביא שקר**.

- This chapter warns about the danger of false prophets, dreamers, or even close relatives and friends who try to lead others astray. Even if they perform wonders, they must be rejected if they call to serve other gods. Entire cities that turn to avodah zarah are to be destroyed completely.

י"ד. A juggler was hired how could juggle chazir, lobster, and eagle eggs together.

- The perek begins by calling Bnei Yisrael children of Hashem, commanded to remain distinct and holy. It lists the categories of kosher and non-kosher animals, birds, and fish, and prohibits eating neveilah (animals not slaughtered properly). The laws of ma'aser (tithing produce to eat in Yerushalayim, support Levi'im, and give to the poor) are detailed.

טו. Shemitah fruits were served in bowls to celebrate that all loans were forgiven.

- This chapter introduces Shemittas Kesafim — forgiving loans every seventh year, creating a society of compassion and equality. It emphasizes helping the poor and not hardening one's heart against them, since blessing comes from Hashem. It also describes freeing the Hebrew slave in the seventh year and sending him out with generous gifts.

טז. Sandals were given out as parting gifts to wear for aliya l'regel.

- The three pilgrimage festivals — Pesach, Shavuot, and Sukkot — are commanded, each with its unique korbanos and joy before Hashem. The people are to go up to Yerushalayim and appear before Hashem three times a year, no one empty-handed. The chapter stresses joy, unity, and gratitude through communal celebration.

לזכות הודיה אמונה בת שושנה רחל שתחי' לרפואה שלימה בתוך שאר חולי ישראל

1. בִּרְכָה וקִלְלָה (יא,כו) - אל יִכַּד ויִבְרַכְךָ ויִיטִיב לְךָ ר"מ מְחַיֵּיב וְחֻכְמִים פּוֹטְרִין וְהָא לִית לִיה לר"מ מְכַלֵּל לֹא אֶתָּה שׁוֹמֵעַ הֵן...כִּי לִית לִיה בְּמִמוֹנָא אֲבָל בְּאִיסוּרָא אִית לִיה
2. וְסִרְתָּם מִן הַדֶּרֶךְ (שם,כח) - אִמֵּר רַב הוֹנָא אִמֵּר רַבִּי אֶלְעָזָר מֵה"ת וּמִן הַנְּבִיאִים וּמִן הַכְּתוּבִים בְּדֶרֶךְ שְׁאֵדָם רוּצָה לִילֵךְ בִּיה מוֹלִיכִין אוֹתוֹ הֲלֹא הֵמָּה בְּעֵבֶר הִירְדֵּן (שם,ל) - כִּיֹּן שְׁעֵבְרוּ יִשְׂרָאֵל אֶת הִירְדֵּן וּבָאוּ אֶל הַר גְּרִיזִים וְאֵל הַר עֵיבֵל שֶׁבְּשׁוּמְרוֹן שֶׁבְּצֵד שְׁכֵם שֶׁבְּאַצֵּל אֱלוֹנֵי מוֹרָה
4. וְתַחַת כָּל עֵץ רַעֲנָן (יב,ב) - אֵין לְךָ כָּל תֵּלָם וְתֵלָם בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל שְׁלֹא הָעֵמִיד עָלֶיךָ אַחָב ע"ז וְהִשְׁתַּחֲוָה לָהּ
5. שֶׁם - זֹרְעִין תַּחְתֶּיהָ יִרְקוֹת בִּימּוֹת הַגְּשָׁמִים אֲבָל לֹא בִּימּוֹת הַחֶמְהָ...רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר אִף לֹא יִרְקוֹת בִּימּוֹת הַגְּשָׁמִים מִפְּנֵי שֶׁהִנְבִּיָּה נּוֹשֶׁרֶת עָלֶיהֶן וְהוּא לֶהֱן לִזְבֹּל
6. פֶּן תַּעֲלֶה עֲלֵתֶיךָ בְּכָל מְקוֹם (שם,יג) - כָּלִים שְׁשִׁימְשׁוּ בְּהֵן בְּבֵית חוֹנִיו מֵהוּ שְׁשִׁימְשׁוּ בְּהֵן בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ וְקָא מִיבְעִיָּא לִיה אֱלִיבָא דְמָאן דְאִמֵּר בֵּית חוֹנִיו לֹא בֵּית ע"ז הִיא דְתַנּוּ כְּהֻנִּים שְׁשִׁימְשׁוּ בְּבֵית חוֹנִיו לֹא יִשְׁמְשׁוּ בְּמִקְדָּשׁ שְׁבִירוּשָׁלַיִם וְאִינוּ צְרִיךְ לוֹמַר לְדַבֵּר אַחֵר כְּהֻנִּים הוּא דְקִנְסִינְהוּ רַבְנָן מִשּׁוּם דְּבָנִי דְעָה נִינְהוּ אֲבָל כָּלִים לֹא אוּ דְלָמָּא לֹא שָׂנָא
7. פֶּן תַּעֲזֹב אֶת הַלְוִי (שם,יט) - תְּרוּמָה לֶכְהֵן וּמַעֲשֵׂר רֵאשׁוֹן לְלוֹי דְּבָרִי ר"ע רַב"ע אוֹמֵר לֶכְהֵן לֶכְהֵן וְלֹא לְלוֹי
8. כִּי יִרְחִיב ה' אֶל-לֵקֶיךָ אֶת גְּבֻלְךָ (שם,כ) - הַמוֹכֵר בֵּית לְחֻבִּירוֹ בְּבִירָה גְּדוּלָּה אַע"פ שְׁמִצְרָ לֹא מִצְרִים הַחִיצוֹנִים מִצְרִים הָרַחִיב לוֹ
9. רַק קִדְשֶׁיךָ אֲשֶׁר יִהְיוּ לְךָ (שם,כו) - בּוֹלְדֵי קִדְשִׁים וּבִתְמוֹרֹתָם הַכְּתוּב מְדַבֵּר מֵה תִקְנֶתָּ תִשָּׂא וּבֵאתָ אֶל הַמְּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' יַעֲבֹדוּ הַגּוֹיִם (שם,ל) - הַמוֹכֵר אֶת עַצְמוֹ וְאֶת בְּנָיו לְגוֹיִם אֵין פּוֹדִין אוֹתוֹ אֲבָל פּוֹדִין אֶת הַבָּנִים לְאַחֵר מִיתַת אָבִיהֶן
11. חֲלָם חֲלוֹם (יג,ב) - נִידוּהוּ בְּחֲלוֹם צְרִיךְ ' בְּנֵי אָדָם לְהַתִּיר לוֹ
12. לֹא תִשְׁמַע אֶל דְּבָרֵי הַנְּבִיאָה הַהוּא (שם,ד) - הַמִּתְנַבֵּא לַעֲקוֹר דְּבַר מֵה"ת חַיִּיב לְקַיֵּם מִקְצַת וּלְבַטֵּל מִקְצַת ר"ש פּוֹטֵר וּבַע"ז אִפִּי אוֹמֵר הַיּוֹם עֵיבְדוּהוּ וּלְמַחֵר בְּטֹלוּהָ ד"ה חַיִּיב
13. אֵשֶׁת חִיקֶךָ (שם,ז) - הַזֹּרֵק גִּט לְאִשְׁתּוֹ וְהִיא בְּתוֹךְ בֵּיתָה אוּ בְּתוֹךְ חֲצֵרָה ה"ז מְגוֹרֶשֶׁת...לְתוֹךְ חִיקָה אוּ לְתוֹךְ קִלְתָּהּ ה"ז מְגוֹרֶשֶׁת
14. יֵצְאוּ אֲנָשִׁים בְּנֵי בְלִיעַל (שם,יד) - כָּל שְׂאִינוּ מְלוֹה וּמִתְלוֹה כְּאִילוֹ שׁוֹפֵף דְּמִים שְׂאִילְמִלִי לִיוּהוּ אֲנָשִׁי יִרְחוּ לְאַלְשֵׁעַ לֹא גִירָה דּוֹבִים לְתִינוּקוֹת
15. וְדִרְשֶׁת וְחִקְרֶת (שם,טו) - מֵאִי שָׂנָא חֲקִירוֹת וּמֵאִי שָׂנָא בְּדִיקוֹת
16. וְנָתַן לְךָ רַחֲמִים וְרַחֲמֶךָ (שם,יח) - כָּל הַמִּרְחָם עַל הַבְּרִיּוֹת בְּיָדוֹעַ שֶׁהוּא מְזַרְעוֹ שֶׁל א"א וְכָל מִי שְׂאִינוּ מִרְחָם עַל הַבְּרִיּוֹת בְּיָדוֹעַ שְׂאִינוּ מְזַרְעוֹ שֶׁל א"א
17. וְלֹא תִשְׁמָו קִרְחָה בֵּין עֵינֶיכֶם לְמַת (יד,א) - מַת לוֹ מַת אִינוּ יוֹצֵא מִפֶּתַח פִּלְטְרִין שֶׁלוֹ ר"י אוֹמֵר אִם רוּצָה לְצַאת אַחֵר הַמִּיטָּה יוֹצֵא שְׁכָן מְצִינוּ בְּדוֹד שְׂיָצָא אַחֵר מִיטָּתוֹ שֶׁל אֲבִנָּר
18. וְאֶת הָאֲרָנְבָת (שם,ז) - אֲשַׁכְחִיהָ צִדְקָיָה לְנְבוּכַדְנֶצַּר דְּהוּהָ קֶאֱכִיל אֲרָנָבָא חִיָּה א"ל אִישְׁתַּבַּע לִי דְלָא מְגִלִּית עֵילוּי וְלֹא תִפּוּק מִקִּלְתָּא
19. אֶת זֶה תֹאכְלוּ מִכָּל אֲשֶׁר בְּמִים (שם,ט) - בְּתוֹלָה נִשְׂאָת בְּרִבְעִי וְנִבְעֶלְת בְּחִמְשִׁי הוּאִיל וְנִאֲמָרָה בּוֹ בִּרְכָה לְדָגִים
20. וְנִתְתָה הַכֶּסֶף כָּל אֲשֶׁר תֹּאמַר וְנִפְשָׁךְ (שם,כו) - ל"ש אֶלָּא מִים בַּפ"ע וּמִלַּח בַּפ"ע דְאֵין נִיקְחִין אֲבָל מִים וּמִלַּח נִיקְחִין בְּכֶסֶף מַעֲשֵׂר
21. מִקֶּץ שִׁבְעֵי שָׁנִים תַּעֲשֶׂה שְׁמִטָּה (טו,א) - מִשְׁקִין בֵּית הַשְּׁלָחִין בְּמוֹעֵד וּבִשְׁבִיעִית בֵּין מִמְעִין שְׂיָצָא בְּתַחֲלִילָה בֵּין מִמְעִין שְׁלֹא יֵצֵא בְּתַחֲלִילָה
22. שֶׁם - אוֹמֵר אָדָם לְחֻמְרֵי וּלְפֻעֲלֵי לְכוּ וְאֶכְלוּ בְּדִינָר זֶה צָאוּ וְשִׁתּוּ בְּדִינָר זֶה וְאִינוּ חוּ' לֹא מִשּׁוּם שְׁבִיעִית וְלֹא מִשּׁוּם מַעֲשֵׂר וְלֹא מִשּׁוּם יִין נֶסֶךְ וְאִם אִמֵּר לָהֶם צָאוּ וְאֶכְלוּ וְאִנִּי פּוֹרַע צָאוּ וְשִׁתּוּ וְאִנִּי פּוֹרַע חוּ' מִשּׁוּם שְׁבִיעִית וּמִשּׁוּם מַעֲשֵׂר וּמִשּׁוּם יִין נֶסֶךְ
23. לֹא יִגַּשׁ אֶת רַעְיוֹ (שם,ב) - תִּנְיָא כּוֹתִיָּה דר"י ור"ל שְׁטַר חוֹב מְשַׁמֵּט וְאִם יֵשׁ בּוֹ אַחֲרִירוֹת נִכְסִים אִינוּ מְשַׁמֵּט תִּנְיָא אִידָךְ סִיִּים לוֹ שְׂדָה א' בַּהֲלוֹאָתוֹ אִינוּ מְשַׁמֵּט
24. אֶפֶס כִּי לֹא יִהְיֶה בְךָ אֲבִיוֹן (שם,ד) - אֲבִדְתּוֹ וְאֲבִדְתָּ אֲבִיו אֲבִדְתּוֹ קוֹדֶמְתָּ...מִנְהָ"מ אִמֵּר רַב יְהוּדָה אִמֵּר רַב אִמֵּר רַב אֶפֶס כִּי לֹא יִהְיֶה בְךָ אֲבִיוֹן שְׁלֹךְ קוֹדֶם לְשֹׁל כָּל אָדָם וְאִמֵּר רַב יְהוּדָה אִמֵּר רַב כָּל הַמִּקְיִים בְּעַצְמָם כָּד סוֹף בָּא לִידֵי כָּד
25. כִּי יִהְיֶה בְךָ אֲבִיוֹן (שם,ז) - וּצְדָקָה תַּצִּיל מִמָּוֶת וְלֹא מִמִּיתָה מְשׁוּנָה אֶלָּא מִמִּיתָה עֲצָמָה
26. דִּי מַחְסְרוֹ אֲשֶׁר יִחְסֹר לוֹ (שם,ח) - דִּי מַחְסְרוֹ אֶתָּה מְצֻוָּה עָלֶיךָ לְפָרְנָסוֹ וְאִי אֶתָּה מְצֻוָּה עָלֶיךָ לְעַשְׂרוֹ אֲשֶׁר יִחְסֹר לוֹ אִפִּי סוֹס לְרִכּוֹב עָלָיו וְעַבְד לְרוּץ לְפָנָיו
27. נָתַן תַּתָּן לוֹ (שם,י) - ע' סִפְרֵי תַתָּן לוֹ בֵּינָךְ לְבִינוּ - לְשִׁפְת חֲשָׁאִים יִרְיָא חֲטָא נּוֹתֵנִים לְתוֹכָה בְּחֲשָׁאִי וְעֵנִים בְּנֵי טוֹבִים מִתְּפָרְסִין מִתּוֹכָה בְּחֲשָׁאִי
28. הַעֲנִיק תַּעֲנִיק לוֹ (שם,יד) - כְּמָה מַעֲנִיקִים לוֹ ה' סְלָעִים מִכָּל מִין וּמִין שֶׁהֵן ט"ו סְלָעִים דְּבָרִי ר"מ ר"י אוֹמֵר ל' כָּל שֶׁל עֶבֶד ר"ש אוֹמֵר נ' כִּנִּי שְׁבַעֲרִכִין
29. שֶׁם - אֵין לִי אֶלָּא שְׁנַתְּבָרְךָ הַבֵּית בְּגָלְלוּ מַעֲנִיקִין לֹא נִתְבָּרְךָ הַבֵּית בְּגָלְלוּ מִנֵּן ת"ל הַעֲנִיק תַּעֲנִיק מ"מ וּלְרַב"ע דְאִמֵּר נִתְבָּרְךָ הַבֵּית בְּגָלְלוּ מַעֲנִיקִין לוֹ לֹא נִתְבָּרְךָ הַבֵּית בְּגָלְלוּ אֵין מַעֲנִיקִין תַּעֲנִיק ל"ל דְּבָרָה תּוֹרָה כְּלָשׁוֹן בְּנֵי אָדָם
30. כָּל הַבְּכוֹר (שם,יט) - סִפֵּק בְּכוֹרוֹת א' בְּכוֹרֵי אָדָם וּב' בְּכוֹרֵי בְּהֵמָה בֵּין טָק' בֵּין טְהוֹרָה הַמוֹצִיא מִחֻבִּירוֹ עָלָיו הָרְאִיָּה וְתַנִּי עָלָה וְאִסּוּרִים בְּגִיזָה וְעִבּוּדָה
31. רַק אֶת דָּמּוֹ לֹא תֹאכַל (שם,כג) - אִף כְּשִׁטְמָאוּ ב"ה [אֶת הַדָּם] לֹא טִמְאוּ אֶלָּא בְּדָם שֵׁשׁ בּוֹ רְבִיעִית הוּאִיל וְיָכוֹל לְקַרוֹשׁ וְלַעֲמוֹד עַל כְּזִית
32. עַל הָאָרֶץ תִּשְׁפְּכֶנּוּ כְּמִים (שם) - דָּם שֶׁנִּשְׁפָּךְ כְּמִים מִכְשִׁיר אָדָם שְׂאִינוּ נִשְׁפָּךְ כְּמִים אִינוּ מִכְשִׁיר
33. שֶׁם - מִים שֶׁנִּתְגַּלּוּ ה"ז לֹא יִשְׁפְּכֶם בְּרַה"ר וְלֹא יִרְבִּיעַ בְּהֵן אֶת הַבֵּית וְלֹא יִגְבַּל בְּהֵן אֶת הַטֵּיט וְלֹא יִשְׁקָה מִהֵן לֹא בְּהֵמָתוֹ וְלֹא בְּהֵמַת חֻבִּירוֹ וְלֹא יִרְחַץ בְּהֵן פָּנָיו יָדָיו וְרַגְלָיו
34. וְהָגֵר (שם,כט) - גֵּר תּוֹשֵׁב מֵהוּ שְׁבִיטָל ע"ז דְּפִלַּח מִבְּטִיל דְּלָא פִלַּח לֹא מִבְּטִיל אוּ דְלָמָּא כָּל דְּבַר מִינִיָּה מִבְּטִיל וְהִיא בְּר מִינִיָּה הוּא
35. שְׁמוֹר אֶת חֹדֶשׁ הָאֲבִיב (טז,א) - הֵאֵי מֵאֵן דְּנִפִּיק בְּיוֹמֵי נִסָּן וְחִזִּי אֵילָנִי דְקָא מְלַבְּבִי
36. שֶׁם - שְׁמוֹר אֲבִיב שֶׁל תְּקוּפָה שִׁיָּהּ בְּחֹדֶשׁ נִסָּן

פרשת ראה תשפ"ה – Zichru Simanim Parshas haShavua Quiz

37. לחם עני (שם, ג) - מניח הפרוסה בתוך השלמה ובוצע ומברך
38. כי בחפזון יצאת מארץ מצרים (שם) - ראב"ע סבר מאי חפזון חפזון דישאל
39. ועשית חג שבועות (שם, י) - עזרא תיקן להן לישראל שיהיו קורין קללות שבתורת כהנים קודם עצרת
40. מסת נדבת ידך אשר תתן (שם) - ועולת ראיה באה אפי' ביר"ט וכשהיא באה אינה באה אלא מן החולין
41. באסף מנרנך ומיקבך (שם, יג) - בפסולת גורן ויקב הכתוב מדבר
42. ושמחת בחגך אתה ובנך ובתך (שם, יד) - חייב אדם לשמח בניו ובני ביתו ברנל
43. בחג המצות ובחג השבועות ובחג הסוכות (שם, טז) - מניין לעצרת שיש לה תשלומין כל שבועה
44. ושמתי כדכד שמשתיך (ישעיהו נד, יב) - רבי בנאה הוה קא מציין מערתא... כי מטא למערתא דאדם הראשון יצתה בת קול ואמרה נסתכלת בדמות דיוקני בדיוקני עצמה אל תסתכל... אמר רבי בנאה נסתכלתי בשני עקיביו ודומים לשני גלגלי חמה
45. רחקי מעשק (שם, יד) - מוכר שאמר ללוקח חפץ זה שאני מוכר לך בר' יודע אני בו שאינו שונה אלא מנה ע"מ שאין לך עלי אונאה אין לו עלי אונאה וכן לוקח שאמר למוכר חפץ זה שאני לוקח ממך במנה יודע אני בו ששונה ר' ע"מ שאין לך עלי אונאה אין לו עלי אונאה
46. הן גור יגור אפס מאותי (שם, טו) - אין מקבלין גרים לימות המשיח כיוצא בו לא קבלו גרים לא בימי דוד ולא בימי שלמה
47. נפח באש פחם (שם, טז) - השולח את הבעירה ביד חשו' פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים אמר ר"ל משמיה דחזקיה ל"ש אלא כשמשור לו גחלת וליבה אבל מסר לו שלהבת חייב מ"ט ברי היזקא ורבי יוחנן אמר אפי' שלהבת פטור קסבר צבתא דחרש קא גרים
48. הוי כל צמא לכו למים (נה, א) - בשתייה בדידיה מיתבא דעתיה בדחבריה לא מיתבא דעתיה
49. שם - מה מים מניחין מקום גבוה והולכין למקום נמוך אף דברי תורה אין מתקיימין אלא במי שדעתו שפלה
50. הטו אונכם (שם, ג) - הללו מטמאין והללו מטהרין הללו אוסרין והללו מתירין... ששם יאמר אדם היאך אני למד תורה מעתה... אף אתה עשה אנך כאפרקסת וקנה לך לב מבין לשמוע וכו'

1. שבועות לו	11. נדרים ח	21. מועד קטן ב	31. שבת עז	41. סוכה יב
2. מכות י	12. סנהדרין צ	22. עבודה זרה סג	32. פסחים טז	42. פסחים קט
3. סוטה לב	13. גיטין עז	23. גיטין לז	33. עבודה זרה ל	43. ראש השנה ה, חגיגה יז
4. סנהדרין קב	14. סוטה מו	24. בבא מציעא לג	34. עבודה זרה סד	44. בבא בתרא נח
5. עבודה זרה מח	15. פסחים יב	25. שבת קנו	35. ברכות מג	45. בבא מציעא נא
6. עבודה זרה נב	16. ביצה לב	26. כתובות סז	36. ראש השנה כא	46. יבמות כד
7. יבמות פו	17. סנהדרין כ	27. שקלים טו	37. ברכות לט	47. בבא קמא כב
8. בבא בתרא סא	18. נדרים סה	28. קידושין יז	38. ברכות ט	48. יומא פ
9. נזיר כה	19. כתובות ה	29. בבא מציעא לא	39. מגילה לא	49. תענית ז
10. גיטין מו	20. עירובין כז	30. נדרים יט	40. חגיגה ז	50. חגיגה ג